

NIEUWSBRIEF

3 maart 2011

www.blokbuster.be

BETOOG MET BLOKBUSTER TEGEN RACISME

Op donderdag 10 maart zullen een honderdtal leden en aanhangers van de neofascistische NSV (Nationalistische Studentenvereniging, de studentenclub van het VB) door Gent marcheren. Dat gaat regelrecht in tegen de jarenlange traditie van studenten en personeel om samen te strijden voor een democratische universiteit die toegankelijk is voor iedereen, los van sociale afkomst of gemeenschap.

Komende donderdag wordt in Gent betoogd tegen de NSV. Deze anti-fascistische optocht wordt georganiseerd door Blokbuster en de Actief Linkse Studenten. We vragen de lezers van deze nieuwsbrief om mee te komen betogen en hun afkeer tegen extreem-rechts en racisme te laten blijken.

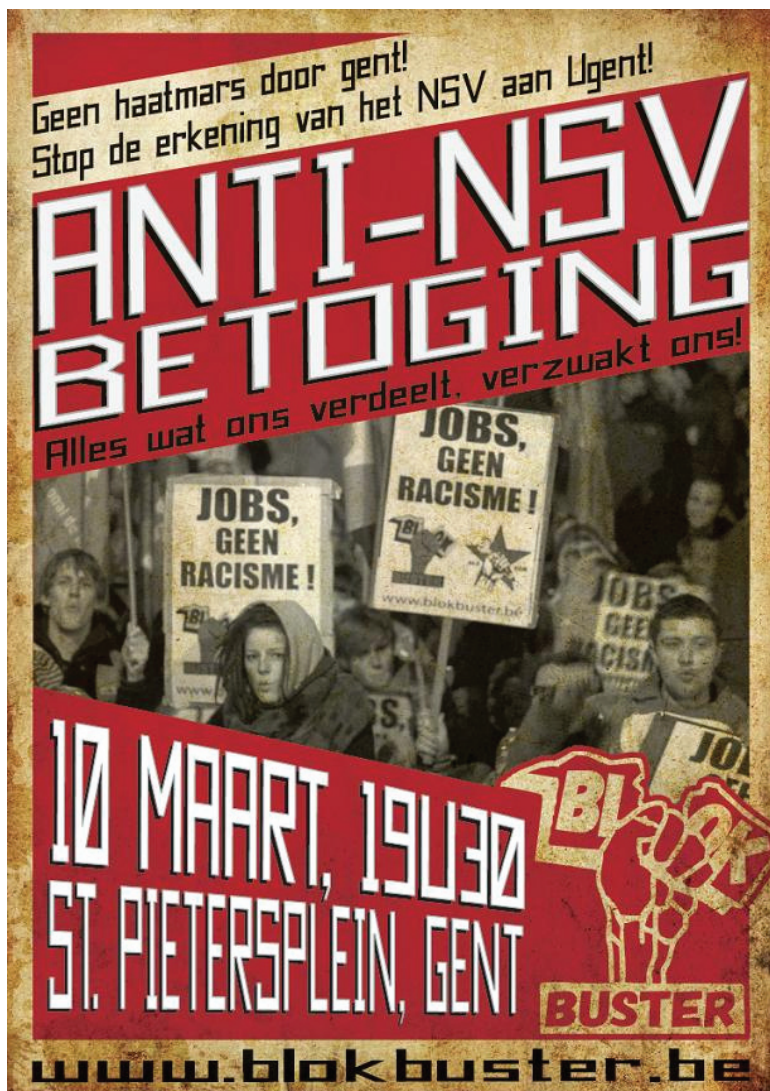
Wij pleiten voor een strijdbare en vreedzame betoging. We willen van zo'n betoging gebruik maken om extreem-rechts niet de mogelijkheid te bieden om de Gentse straten een avond over te nemen en tegelijk willen we discussie aangaan over hoe we extreem-rechts het beste kunnen bestrijden. Een betoging is voor ons een politieke aangelegenheid, zowel naar buiten toe als onder de aanwezigen.

Blokbuster zal op de betoging een eigen ordedienst organiseren om provocaties te verhinderen alsook om het vreedzaam verloop van de betoging te garanderen. Voor deze ordedienst doen we vooral een oproep naar syndicale militanten.

In de betoging zullen verschillende delegaties opstappen, zowel van Blokbuster als van andere organisaties. Wij organiseren een delegatie scholieren, studentendelegaties uit Gent, Antwerpen, Leuven, Brussel en Franstalig België. We zullen ook een migrantendelegatie proberen te vormen met activisten van Tamil Solidariteit en de Turkse Linkse Jongeren uit Antwerpen die mee mobiliseren naar de betoging.

De betoging start op het St Pietersplein en eindigt na een parkoers door arbeiderswijken aan het Zuid (bij de bibliotheek) waar er enkele toespraken zullen worden gehouden. Alle organisaties die aanwezig zijn, kunnen daar het woord nemen.

Tot donderdag!

KORT

Voormalig districts-raadslid: "VB kan wellicht geen volledige lijst indienen in Borgerhout"

Het Vlaams Belang heeft het moeilijk om haar verkozen plaatsen in de districtsraad van Borgerhout op te vullen. De partij voert er wel regelmatig campagne door ingehuurd bedrjven folders te laten bussen, maar over militanten beschikt de partij amper nog in Borgerhout. Dat is nochtans een symbolisch district voor het VB. De voormalige fractieleidster van het VB in deze districtsraad, Janice Laureyssens, woont inmiddels in Spanje. In een onvriendelijke discussie tussen VB'ers op Facebook, liet ze opmerken: "Ik ben er zelfs van overtuigd dat er in Borgerhout geen volledige lijst meer kan samengesteld worden bij de volgende verkiezingen." Dat is een opvallende stelling, zeker op anderhalf jaar voor de districtsraadsverkiezingen.

De traditionele partijen en Khadaffi...

De jongerenorganisaties van de traditionele partijen (liberalen, christen-democraten, nationalist) kozen ervoor om NSV te erkennen aan de Gentse universiteit. Volgende reactie op Facebook maakte een interessante vergelijking: "NSV erkennen aan de universiteit met het idee dat die organisatie uiteindelijk wat braver gaat worden kan toch wel vergeleken worden met de erkenning van Khadafis Libië als lid van de mensenrechtenraad van de VN."

Dresden. Neo-nazi's voor tweede jaar op rij geblokkeerd

Op zaterdag 19 februari verzamelden 21.000 anti-fascisten in Dresden. Er waren betogers uit heel het land en zelfs uit het buitenland. Aanleiding was een geplande optocht van neo-nazi's. De politie probeerde de anti-fascistische blokkade te stoppen met het waterkanon, pepperspray en matrakken. Het mocht niet baten. Voor het tweede jaar op rij was er een succesvolle blokkade.

De opkomst voor de anti-fascistische blokkade was enorm: er waren naar schatting 21.000 aanwezigen. De neo-nazi's wilden eveneens betogen en konden rekenen op een rechterlijke uitspraak die de blokkade verbood. Deze uitspraak gaf de politie vrije baan om een nooit geziene repressie in te zetten opdat de toegelaten extreem-rechtse optochten zouden kunnen plaatsvinden. De politie aarzelde niet en ging tegen de massale burgerlijke ongehoorzaamheid in. De meeste bussen met betogers werden niet in de binnenstad toegelaten. Veel betogers moesten kilometers ver te voet lopen om de stad te bereiken.

Verschillende toegangswegen waren afgezet en de politie zetten matrakken en pepperspray in om de anti-fascisten tegen te houden op weg naar de binnenstad. Een aantal anti-fascisten werd urenlang vastgehouden in blokkades door de politie. De politie wilde de anti-fascistische actie breken met een waterkanon. Maar dat volstond niet, de anti-fascisten waren met teveel om hun actie zomaar te breken. Massamobilisatie kan extreem-rechts stoppen en het is ook een antwoord op de repressie van de politie.

NEDERLAAG VOOR NEO-NAZI'S

De neo-nazi's slaagden er niet in om te betogen. Er werd Europees gemobiliseerd, maar de opkomst bleef onder de eigen verwachtingen. Er werd gehoopt op 2.000 deelnemers, maar er verschenen maximaal 600 fascisten op de afspraak. Een oproep om naar Leipzig en Dresden-Plauen uit te wijken, mislukte eveneens. Het lukte maar niet om ergens te betogen. Dat is een belangrijke nederlaag voor de neo-nazi's, maar anti-fascisten mogen het hier niet bij laten. Er werd bericht

over aanvallen tegen anti-fascisten op een trein naar Dresden. Daarbij zou een zwaar gewonde zijn gevallen. Terwijl de politie er op stond te kijken, vielen neo-nazi's een alternatief centrum in Dresden aan. Aan parkeerterreinen langs de autosnelwegen waren er aanvallen op bussen met anti-fascisten.

De politie viel 's avonds nog militanten van de linkerzijde aan: er was een inval in het kantoor van het platform "Dresden nazivrij". Daarbij werden de deuren ingetrapt en alle aanwezigen werden opgepakt. Een laptop van de organisatie werd in beslag genomen. De politie wilde zich blijkbaar wreken nadat de poging om de anti-fascistische blokkade te stoppen niet was gelukt.

VOOR EEN LINKS ALTERNATIEF

Met de linkse socialistische van SAV en andere leden van Die Linke hebben we mee gemobiliseerd naar Dresden. We waren actief op een aantal blokkadepunten. Daarbij zijn enkele kameraden gewond geraakt door het politiegeweld. We verdeelden duizenden pamfletten en verkochten een nieuw boek, "Anti-Sarrazin", tegen het racistische discours dat door voormalig topbankier Sarrazin in de media naar voren wordt gebracht.

De neo-nazi's hebben op 19 februari een nederlaag geleden in Dresden, maar nu moeten we verder gaan. Er is nood aan een links antwoord op sociale afbraak en werkloosheid. Daar keren we ons zowel tegen extreem-rechts als tegen het racisme van het establishment. Op een spandoek hadden we de slogan "Vroeger was het verdeelen-heers, nu noemen ze het integratiedebat."

Verslag door Michael Koschitzki

Morel: van extreem-rechtse politica tot mediafenomeen

De afgelopen weken was er geen ont-
komen aan: kranten en weekbladen
brachten uitgebreide bijlagen naar aan-
leiding van het overlijden van Marie-
Rose Morel. Het begrijpelijke medele-
ven onder zowat de volledige bevolking
werd aangegrepen om te zwijgen over
de politieke standpunten waar Morel
voor stond. Iedere kritiek daarop werd
al snel afgedaan als onbetamelijk.

De laatste jaren haalde Morel amper
nog de media met politieke standpunten.
Het ging enkel om de interne twisten in
het Vlaams Belang waarbij iedereen wel weet wie tot welk kamp
behoort, maar niet waarover die ruzie eigenlijk gaat. En daarnaast
was er vooral aandacht voor de strijd van Morel tegen kanker.
Aangezien iedereen wel iemand kent die vecht met kanker of die
strijd is verloren, ontstond er al gauw een brede sympathie voor de
Bekende Vlaming die strijdvast inging tegen kanker. Wij zijn
de laatsten om daar geen begrip voor te hebben.

Voor een correcte beschrijving van het leven van Morel volstaat
het niet om enkel haar laatste levensmaanden in beschouwing te
nemen. Haar overstap van N-VA naar Vlaams Belang en de peri-
kelen in die partij hebben een belangrijke politieke impact gehad.
Morel was zich daar duidelijk ook van bewust, ze heeft tot op haar
begrafenis aan politiek gedaan.

Morel heeft een bijzonder snelle carrière gekend binnen het
Vlaams Belang. Samen met Jurgen Verstrepen werd ze binnen ge-
haald als verruimingsfiguur waarmee de partij een breder imago
moest aannemen. Dat gebeurde op een ogenblik dat de partij steeds
verder aan het groeien was bij de verkiezingen en er bijgevolg heel
wat postjes uit te delen waren. Doorgaans komen meningsverschil-
len of onderlinge frustraties vooral tot uiting op momenten dat het
moeilijker gaat en er op de postjes wordt bespaard.

Binnen het VB liet Morel zich vooral opmerken met haar anti-
vakbondsstandpunten. Als dochter van een topman van Alcatel
ging ze meteen aan de slag met een werkgroep van het VB rond
de vakbonden. Het VB-standpunt over de vakbonden is gemak-
kelijk: de partij is tegen. Collectieve acties zijn ongehoord voor
het VB en staken kan het best zoveel mogelijk aan banden wor-
den gelegd. Daartoe wil het VB de bonden rechtspersoonlijkheid
opleggen waardoor een vakbond als organisatie aansprakelijk zou
kunnen worden gesteld voor daden van individuele leden. Zoiets
is ongehoord en zou kunnen leiden tot een vloedgolf van proces-
sen tegen de vakbonden, maar even goed tegen andere feitelijke
organisaties.

De factor-Morel werd door het VB ook op Europees vlak uitge-
speeld. Eind 2005 was er een Europese bijeenkomst van extreem-
rechts in Wenen. Morel was van de partij en ging zonder proble-
men op de foto met de Bulgaar Volen Siderov, auteur van een

boek dat de uitroeiing van de Joden in
de gaskamers ontkent. Siderov meent
overigens dat de wereld vandaag
wordt gedomineerd door een Joodse
samenzwering. Van de Roma-zigeu-
ners kunnen ze volgens Siderov beter
“zeep maken.”

De Wever stelde dat hij Morel
nooit als een racist had gekend. Maar
het blijft opvallend dat Morel wel af-
stand nam van de VB-standpunten
rond euthanasie of abortus, maar niet
de standpunten over vreemdelingen.

Het conflict met Dewinter werd voor-
gesteld als een kritiek op de stijl en niet de inhoud van Dewin-
ter. Bovendien wordt al snel duidelijk dat er vooral discussie was
over de hoeveelheid middelen naar Antwerpen gingen en hoeveel
er voor de andere gemeenten overbleef bij zowel de gemeente-
raadsverkiezingen van 2006 als daaropvolgende campagnes. Ook
voor Vanhecke was dat een belangrijk discussiepunt die zijn ja-
renlange vriendschap met Dewinter onder druk zette. In 2009 nog
verklaarde Morel: *“Met ons programma en onze ideologie is niks
mis. Maar als je een goed product niet meer verkocht krijgt, dan
moet je sleutelen aan je marketing”* (GvA, 4 juli 2009). Dewinter
maakte al gauw duidelijk wie het echt voor het zeggen heeft in zijn
partij: voor Morel was er geen verkiesbare plaats meer.

Frank Vanhecke is al sinds midden jaren 1970 actief in extreem-
rechtse kringen. Als scholier bouwde hij samen met Dewinter een
jongerenwerking uit in het Brugse (NJSV). De politieke vorming
van deze jongeren werd gegeven door de oudere generatie van de
VMO (Vlaamse Militanten Orde), die nadien zou verboden wor-
den als privé-militie. Het kwam regelmatig tot geweld in Brugge
in de jaren '80. In 1980 was er een aanval op de Brugse Halleto-
ren, nadien werden enkele cafés beschoten. De Brugse NJSV van
Vanhecke en Dewinter organiseerde in de jaren '80 een negatio-
nistische boekenbeurs. Toen midden jaren 1990 enkele neo-nazis-
tische jongeren de NJSV terug oprichtten, gebeurde dat onder het
toezien oog van VB-voorzitter Vanhecke. Die nam pas afstand
toen een van zijn jongeren een bomaanslag op zichzelf pleegde om
links te beschuldigen.

Wij zijn het niet eens met diegenen die vandaag de dood van
Morel aangrijpen om iedere kritiek op haar politieke standpunten
te verbieden, maar evenmin met diegenen die denken dat Morel
een mediafenomeen was geworden omwille van haar extreem-
rechtse standpunten. Wij hebben medeleven met alle slachtoffers
van kanker. Maar dat staat los van onze fundamentele kritieken op
de politieke standpunten van Morel en Vanhecke.

*De Antwerpse radiozender 'Radio Centraal' vroeg ons naar een
reactie over Morel en Vanhecke.*

Zie: <http://redactie.radiocentraal.be/Home/?p=1009>

KORT

Echte fans

Eind februari was er in Antwerpen een groots steunconcert voor Israël met uitdrukkelijke steun aan het Israëlische regime. Vlaams parlements lid Annick De Ridder kwam het publiek er nogmaals van overtuigen dat Israël wel degelijk een democratie is, ten tijde van het offensief tegen de bevolking van de Gazastrook liet ze zich volgens de organisatoren ook al opmerken als "een ware vriend van Israël." De Open VLD-politica was echter niet de enige politicus die hier stemmen kwam zoeken. Een eerder vreemde verschijning was het Gentse VB-kopstuk Tanguy Veys die zich achteraf liet fotograferen met leden van het legerkoor dat onder meer het Israëlische volkslied had gebracht. De organisatoren merkten bij deze foto op: "De echte fans laten zich met de IDF-muzikanten vereeuwigen." Als volksnationalist steunt Tanguy Veys het Israëlische regime ondanks de brutale onderdrukking van de Palestijnse bevolking. Uiteraard is niet iedereen in de partij van Veys het met dat standpunt eens, maar als Dewinter-boy moest Tanguy Veys vanuit Gent naar Antwerpen afzakken om daar de conservatieven in de Joodse gemeenschap op te vrijen in naam van zijn patron.

Wilders en vrije meningsuiting

De Nederlandse politicus Geert Wilders haalde uit naar een cartoon waarop zijn voorstel van "tuigdorpen" (waar alle kleine boefjes zouden worden samen gestoken) werd vergeleken met de concentratiekampen. De man die de reacties op beruchte Mohamed-cartoons destijds zag als een bewijs van het achterlijke karakter van de islam, weigerde om nog aan programma's van VARA mee te doen indien de cartoon niet werd ingetrokken. De vrijheid waar Wilders voor opkomt, is blijkbaar enkel beperkt tot zijn eigen standpunten.

Anti-fascistische actiedag in Luik

Op 26 februari was er een anti-fascistische actiedag in Luik met een actie voor het gesloten asielcentrum van Vottem, een bijeenkomst met discussie over het opzetten van een anti-fascistisch netwerk in Luik en een concert. Er was een goede opkomst. Op de actie waren we met een 60-tal, voor de optredens waren er een goede honderd aanwezigen.

Militanten van het collectief CRACPE (Verzetscomité tegen gesloten asielcentra) houden iedere zaterdag een actie voor het gesloten asielcentrum van Vottem om aan te klagen dat mensen zonder papieren als criminelen worden opgesloten. Met de actie willen ze de aanwezige mensen zonder papieren ook een hart onder de riem steken. De afgelopen maanden werden ze twee keer onthaald door neo-fascisten van de groep 'Nation'. Die trokken naar het gesloten asielcentrum om te verhinderen dat militanten van CRACPE met de mensen zonder papieren zouden kunnen communiceren. Er werd in de-

cember al een anti-fascistische actie gehouden als antwoord daarop.

Afgelopen zaterdag trokken we opnieuw naar het asielcentrum om te protesteren tegen gesloten asielcentra en tegen extreem-rechts. Er waren een 60-tal aanwezigen. Daarna hielden we een discussie over het opzetten van een anti-fascistisch netwerk in Luik. De eerstvolgende mobilisaties zijn al gekend. Op 10 maart is er de anti-NSV betoging in Gent en op 3 april is er in Luik een actie voor het gesloten asielcentrum van Vottem. We willen ook de datum van 8 mei opnieuw naar voor brengen. Dat is de dag waarop het einde van de Tweede Wereldoorlog wordt gevierd en traditioneel een dag van anti-fascistische mobilisatie. Er is een volgende vergadering afgesproken waarop de geschiedenis en de ervaring van het Front Anti-Fasciste (FAF) in de jaren 1990 aan bod zal komen.

De dag werd afgesloten met diverse optredens: Goat Vornit (hardcore punk), Rocket Ship (reggae ska) en DJ Curaçao (Bern Li).

Syndicalisten tegen fascisme

WEG MET HET IPA VAN SOCIALE AFBRAAK! TEGEN NATIONALISME EN FASCISME!

Het zijn drukke tijden voor syndicalisten. We hebben de handen vol om de werkvloer te informeren over de kwalijke gevolgen indien het ontwerp-IPA (Interprofessioneel Akkoord) alsnog onder druk van de werkgevers door de regering integraal door ons strot zou geramd worden. De komende weken volgen tal van mobilisaties die moeten resulteren in een nationale actiedag op vrijdag 4 maart.

Ondertussen kabbelt de dagelijkse soap van de regeringsvorming rustig verder. Het duurde niet lang of de NVA liet bij monde van kamerlid Ben Weyts weten dat de partij bereid is om de regering van lopende zaken gedoogsteun te geven voor het integraal uitvoeren van het IPA.

De NVA moet toch maar eens uitleggen hoe een IPA van sociale afbraak de Vlamingen vooruit moet helpen? Maar kennelijk zijn werkgevers en middenstanders toch dat ietsje méér Vlaming in de ogen van de NVA dan de gewone werkmans of -vrouw.

Tussen de commotie over het IPA en de immer aanslepende niet-regeringsvorming zal naar jaarlijkse traditie de neofascistische studentenvereniging NSV samen met Voorpost, VB-militanten en co op 10 maart door Gent marcheren onder het thema "Geen evolutie maar revolutie!" Zo een thema kan alvast tellen. "Het einde van België is nu aan de orde! De NSV wil gerust een revolutie. Een radicale, democratische revolutie die de Vlamingen geeft waar ze recht op hebben: een eigen Vlaamse staat!" Men vergeet wel te vermelden: "... en zonder vakbonden."

De "wandluizen van de Vlaamse beweging" (*) proberen hun graantje mee te pikken van het electoraal succes van "het hippe VOKA-nationalisme" van de NVA. Het moet gezegd worden: het is niet gemakkelijk voor de donkerbruine nationalistes om nog opgemerkt te worden in het politieke spel. Dit wil echter niet zeggen dat het gevaar vanuit de donkerbruine onderbuik van het flamin-gantisme geweken is. De sociale, economische en politieke crisis waarop populisme en neofascisme teert, is verre van verdwenen, in tegendeel! Laat de recente comeback van de Oostenrijkse FPÖ (die enkele jaren geleden op sterven na dood werd verklaard) een les zijn.

(*) Zo noemde prominent VU'er Hugo Shiltz de VMO destijds. De Vlaamse Militanten Orde werd bij wet verboden als privé-militie in de jaren '80. Voorpost, dat elk jaar de ordedienst van de NSV-betoging verzorgt, is in de praktijk de rechtmatige erfgenaam van de VMO.

De slagzin "Het is de fout van de Walen" is door het succes van de NVA plots salonfähig geworden in Vlaanderen, zelfs tot in het absurde toe. Denken we maar aan het recente overstromingsleed in de Dendervallei. Nog geen dag later wist Guido De Padt (Open VLD) te vertellen dat het de fout was van ... inderdaad: de Walen. Als syndicalisten mogen we ons niet laten meeslepen in de verdeel-en-heers spelletjes van de politici maar moeten we wijzen op de gemeenschappelijke belangen van de werknemers in alle delen van het land. Soms betekent dit inderdaad ook in tegenstroom gaan

op de werkvloer.

Dat "dé echte Vlamingen" het niet zo begrepen hebben op vakbonden; dat is al langer geweten. Verleden jaar pleegde Rob "Klop" Verreycken nog een poging tot boek over de zogenaamde belgicistische partijvakbonden: "Welkom in Vakbondistan." Op de VB-website spreekt men van een onthullend boek. "De Vlaamse zaak en de kritiek op de wanpraktijken van de drie Belgische vakbonden zijn volgens de auteur géén verschillende zaken." Met andere woorden: wie een vakbondspetje draagt, is géén goede Vlaming ...

In november 2010 wist een cordon van de Vlaamse stormbrigade van Vlaams Belang en Voorpost ABVV-topman Rudy De Leeuw in Liedekerke te ontvangen met een spandoek dat niet echt getuigt van originaliteit: "Rudy De Leeuw: schoothondje van Di Rupo" en affiches met de nog minder verrassende tekst: "Het ABVV bedriegt u!" (zie foto's onder) Pleiten tegen de splitsing van de sociale zekerheid en voor solidariteit staat gelijk aan volksverraad in nationalistische kringen en verdient nèt niet de kogel ... aan de toog. Het doelwit van de fascistes had even goed het ACV kunnen zijn maar de traditionele socialistenhaat ligt nu éénmaal beter in deze milieus.

Verdinaso-fans aan de UGent

Nu de traditionele partijen aan de Gentse unief be-
 slist hebben om zowel NSV als het extreem-rechts
 KASPER te erkennen, worden er subsidies gegeven
 om activiteiten te organiseren waarin onder meer de
 Verdinaso wordt verheerlijkt. Verdinaso staat voor
 'Verbond van Dietse Nationaal-Solidaristen'. Dat
 was een bruin-aangebrande club onder leiding van
 Joris Van Severen.

LEZING "VERDINASO NEDERLAND"

Door Noord-
 Nederlands historicus
RUUD BRUYN

WANNEER? DONDERDAG 03 MAART, 19u30

WAAR? DE ROTONDE, KORTRIJKSESTEENWEG 1

Ruud Bruyns, die zijn familienaam niet heeft ge-
 stolen, werkte lange tijd samen met de Rotterdamse
 neo-fascist Michiel Smit. Op de foto hieronder zie
 je hem een interview geven terwijl uiterst rechts
 Michiel Smit jaloers toekijkt hoe de media-aandacht
 even niet in zijn richting komt. Die Smit was kop-
 man van het ter ziele gegane 'Nieuw Rechts'. Zijn
 collega's van de Nederlandse Volksunie omschreven
 hem als volgt: "openlijk pro-Amerikaanse pro-Zio-
 nistische homoseksueel Michiel Smit." En dan was
 het nog geen complimentendag geweest.

Vlaams Belang tegen ABVV

In Limburg zijn
 het ABVV en
 de patroonsfed-
 eratie VOKA
 burenen. Dat leidt
 tot enig onderling
 getouwtrek. Meer
 bepaald waren
 de patroons niet
 opgezet met het
 ABVV-spandoek
 "Kapitalisme
 schaadt de gezond-
 heid". Ze beant-
 woordden dit met
 een eigen spandoek: "Voorbijgestreefd syndicalisme schaadt de economie".
 VOKA kreeg steun van het Vlaams Belang dat eveneens protesteerde tegen
 het ABVV-spandoek. De extreem-rechts partij deed dit met een spandoek
 waarop stond: "België schaadt uw portemonnee, uw pensioen en uw koop-
 kracht." De partij voegde er aan toe dat het ABVV-standpunt "achterhaald"
 is.

AFF publiceert enkele aangepaste NSV-affiches...

Het Anti-Fascistisch Front (www.aff.be) brengt dagelijks nieuws over wat
 er gebeurt bij extreem-rechts. Het is een belangrijke bron van informatie. En
 soms ook van vermaak. De afgelopen dagen publiceerde het AFF enkele ge-
 slaagde versies van mogelijke NSV-affiches die het net niet hebben gehaald.

20 JAAR BLOKBUSTER

Twintig jaar geleden werd de anti-racistische campagne Blokbuster opgezet. Dit gebeurde in de zomer van 1991, in de aanloop naar “zwarte zondag” (24 november ‘91, de electorale doorbraak van het VB op Vlaams niveau) en de daarop volgende uitbarsting van jongerenprotest tegen racisme en extreem-rechts. Vandaag wordt soms ten onrechte beweerd dat het gevaar van extreem-rechts is geweken.

HET FALEN VAN DE MULTICULTURELE SAMENLEVING?

Tegen de achtergrond van de economische crisis en de bijhorende sociale problemen lijken de traditionele politici in Europa over elkaars voeten te struikelen in een poging om op de eerste rij te staan van diegenen die stellen dat de multiculturele samenleving heeft gefaald. Na Merkel volgde ook Sarkozy met uitspraken in die zin.

Vandaag heeft extreem-rechts niet langer het monopolie op een retoriek die uithaalt naar vreemdelingen. In Duitsland werd een boek van een voormalig kopstuk van de Bundesbank, Sarrazin (SPD), over het zogenaamde “integratiedebat” een bestseller. Sarrazin beweert dat migranten, en vooral diegenen uit de islamitische landen, zelf verantwoordelijk zijn voor problemen zoals werkloosheid en armoede. De oorzaak voor deze problemen wordt op cultureel vlak gezocht.

Sociale problemen worden steeds meer los gezien van de samenleving waarin ze ontwikkelen. Als er problemen zijn, moet het wel aan de individuele mensen liggen. Dat is de basis voor de culturele benadering van sociale problemen en de bijhorende verklaringen van traditionele politici over de ‘multiculturele’ samenleving.

Wij verzetten ons tegen een dergelijke culturele benadering. De toenemende werkloosheid, onzekerheid op de werkvloer, afbouw van sociale diensten en de neerwaartse tendens voor de lonen (zeker voor wie van tijdelijke jobs afhankelijk is) vormen de basis van veel sociale problemen. Dit wordt niet veroorzaakt door een

verschil in cultuur, maar door de winsthonger van een kleine groep kapitalisten die niet aarzelt om een groot deel van de bevolking in miserie onder te dompelen om de eigen winsten op te drijven.

Het model om de winsten vandaag te versterken, wordt niet uitgetekend door migranten of op basis van een cultuur. Het is het ‘Duitse model’ van een uitgebreide lageloonsector waarin 5 euro per uur geen uitzondering is. Hypocrisie is de politici en patroons niet vreemd: om de lonen verder naar beneden te halen, wordt maar al te graag gebruik gemaakt van goedkopere illegale en andere buitenlandse arbeidskrachten. Dat verklaart bijvoorbeeld waarom 55% van de Marokkaanse bevolking in ons land in armoede leeft. Tegelijk wordt racisme niet geschuwd om de werkende bevolking te verdelen.

Als we willen ingaan tegen een verdere afbouw van onze lonen en arbeidsvoorwaarden zullen we samen moeten strijden. Wij zeggen: alles wat ons verdeelt, verzwakt ons.

HET EINDE VAN EXTREEM-RECHTS?

In verschillende landen en ook bij ons heeft extreem-rechts een deel van haar kiezers verloren. Het Vlaams Belang heeft niet langer een monopolie op populistische campagnes en een deel van de boodschap van de partij wordt overgenomen door andere partijen. Na 20 jaar begint sleet te zitten op de partijkopstukken en de snelle electorale groei van de jaren 1990 had de deur opengezet voor carrièretwisten die duidelijk maken dat postjesspakkerij ook in het VB geen ongewone zaak is.

Het is voorbarig om het VB en extreem-rechts af te schrijven. De opkomst van andere populistische krachten maakt het racisme van het VB meer aanvaardbaar. Tegelijk blijft extreem-rechts pogingen ondernemen om zich te organiseren en jongeren aan te trekken, doorgaans jongeren die nog weinig banden hebben met de samenleving. Tegen de achtergrond van grote en snelle verschuivingen in het kiesgedrag is het niet uitgesloten dat de onvermijdelijke ontgoocheling in De Wever op termijn leidt tot een hernieuwde groei

Begin jaren 1990: spontane jongerenstrijd

Na 24 november ‘91 waren er in tientallen steden en gemeenten doorheen het land spontane acties van jongeren om te protesteren tegen racisme en tegen het Vlaams Blok. Met Blokbuster beschikten radicaliserende jongeren over een instrument om hun acties te organiseren en tegelijk de discussie aan te gaan over de diepere oorzaken van de opkomst van extreem-rechts. Er waren tientallen comités doorheen het land met honderden leden. Blokbuster gaf politiek richting aan het spontane protest door slogans als “Jobs, geen racisme” centraal te stellen.

In 1992 organiseerden Blokbuster en de campagnes van ‘Jongeren tegen racisme in Europa’ een Europese betoging in Brussel met 40.000 aanwezigen. Na de betoging volgde een concert in Vorst Nationaal. Twee jaar later was er een Jongerenmars voor Werk en tegen Racisme, een succesvol initiatief met enkele duizenden betogers na een oproep van Blokbuster, de ABVV-Jongeren en het AFF.

van het Vlaams Belang in de verkiezingen. Zolang er geen sterk links alternatief is, blijft er ruimte voor formaties als het VB.

SAMEN STERK

Blokbuster staat voor een actieve oppositie tegen het neoliberale beleid en het kapitalisme. In actief verzet worden de belangrijke tegenstellingen duidelijk. Dat zagen we in Egypte waar enkele weken geleden nog discussie werd gevoerd over de spanningen tussen Koptische christenen en moslims naar aanleiding van een aanslag op een kerk op kerstmis. In de machtige protestbeweging tegen Moebarak stonden gewone Kopten en gewone moslims zij aan zij. De religieuze spanningen werden overstegen door gezamenlijk verzet tegen de heersende klik van plunders. Op het Tahrirplein beschermden de Kopten de moslims tijdens hun gebeden.

Om racisme, seksisme, homofobie,... bij ons te bestrijden, is een actieve rol van de arbeidersbeweging noodzakelijk. Dan verdwijnen bewust opgeklopte schijnbare tegenstellingen op basis van afkomst, religie of huidskleur naar de achtergrond. Toen de steenkoolmijnen in Limburg nog open waren, benadrukten de mijnwerkers hun eenheid: "In de mijnen zijn we allemaal zwart".

Door samen op te komen tegen werkloosheid, armoede en uitbuiting, kunnen we racistische vooroordelen in de praktijk doorprikken en de discussie over een alternatief op het kapitalisme aanvatten. Een socialistische samenleving zou toelaten om de behoeften van de meerderheid van de bevolking centraal te stellen en de enorme mogelijkheden en rijkdommen die aanwezig zijn in te zetten met dat doel. Het verdwijnen van de tekorten en de strijd ervoor, zou racisme definitief naar het verleden verbannen.

Het voeren van anti-racistische acties en betogingen, zoals Blokbuster intussen 20 jaar doet, is een onderdeel van deze strijd voor een andere samenleving. We willen met jongeren en werkenden in discussie treden om hun woede om te zetten in een daadwerkelijke strijd voor verandering.

Geert Cool

12-13 MAART: SOCIALISME 2011

Op het weekend Socialisme 2011 is er een discussie over 20 jaar Blokbuster. Met: Barbara Veger (Nederland) over het fenomeen "knetterrechts" in Nederland, Petr Jindra (Socialistická alternativa Budoucnost, Tsjechië) over de opgang en het karakter van extreem-rechts in Oost Europa, Antoine T (Jeunes Anti-Fasciste, Charleroi) en Geert Cool, Blokbuster. Meer info: socialisme.be/lsp/socialisme2011

Midden jaren 1990: protest tegen fascistisch geweld

Eens de spontane anti-racismebeweging grotendeels was verdwenen, probeerde extreem-rechts in het offensief te gaan. Dat gebeurde onder meer met geweld tegenover Blokbuster omdat deze campagne wel nog actief bleef. In Brugge liep de situatie uit de hand met fysieke aanvallen op linkse militanten en alternatieve jongerencafés. De troepen werden stevig gedirigeerd door toenmalig VB-voorzitter Vanhecke. Blokbuster beantwoordde het geweld met een massale campagne tegen fascistisch geweld. Dat leidde tot een succesvolle betoging en frustraties bij de troepen van Vanhecke die uiteindelijk moesten inbinden.

Anti-racisme en anti-kapitalisme

De anti-globaliseringsbeweging zorgde vanaf het einde van de jaren 1990 en het begin van deze eeuw voor een nieuwe radicaliseringsgolf onder jongeren. Blokbuster was er meteen bij, in oktober '99 organiseerden we een geslaagde betoging met 1.000 aanwezigen tegen een VB-meeting in Gent waarbij de slogan "Werkloosheid? Neen! Armoede? Neen! Woningnood? Neen! Wij vechten voor iets beter" werd gelanceerd. In het kader van de antiglobaliseringsprotesten in ons land werd de jongerencampagne Internationaal Verzet opgezet.

Verzet gaat door

De afgelopen jaren stond Blokbuster vooraan in het organiseren van de jaarlijkse anti-NSV betoging, een initiatief waarin Blokbuster sinds midden jaren 1990 een centrale rol speelt. We mobiliseren jongeren om te verhinderen

dat extreem-rechts de straten kan innemen met hun betoging. De nadruk wordt meer gelegd op het asociale karakter van extreem-rechts en de noodzaak van eenheid tussen jongeren en syndicalisten in de strijd tegen racisme, seksisme, homofobie,... Alles wat ons verdeelt, verzwakt ons.

